

Danuta Piotrowska, Wojciech Piotrowski

Wenecja Górna, gm. Żnin, woj. bydgoskie. Stanowisko "Pole F. Charzewskiego"

Informator Archeologiczny : badania 14, 176-177

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Notowane od dawna w literaturze naukowej, pierścieniowate grodzisko nizinne nie było do tej pory badane. Płaska, dogodna dla osadnictwa przestrzeń półwyspu wyschniętego jeziora, skłoniły do rozpoznania w pierwszym rzędzie najbliższego otoczenia grodziska. Założone wykopy wokół grodziska nie potwierdziły istnienia osadnictwa otwartego. Zaobserwowano jedynie ślady nowożytnej orki oraz relikty umocnień falochronu zbudowanego wzdłuż dawnej linii brzegowej u podnóża wału obronnego. Wykopy na majdanie /dwa/ potwierdziły wyniki dotychczasowych obserwacji powierzchniowych odnośnie chronologii. Stwierdzono załaganie na wtórnym złożu ceramiki ręcznie lepionej, górną lekko formującą obtaczaną z IX-X w. Ślady wcześniejszego osadnictwa /przypuszczalnie osada otwarta/, zostały zniszczone podczas zakładania grodu w XII wieku.

Fragmentaryczna obserwacja wału pozwala na stwierdzenie zastosowania techniki przekładkowej. U podnóża wału odkryto bardzo mocno zniszczony obiekt /domostwo?/, usytuowane lekko skośnie do linii umocnień obronnych.

Stanowisko charakteryzuje niewielka ilość materiału zabytkowego. Na inwentarz składają się głównie fragmenty ceramiki, bryły polepy, kości zwierzęce /bardzo mało/ i zaledwie 1 zabytek metalowy w postaci połówki podkowiastej sprzączki brązowej pochodzenia bałtyjskiego.

W świetle roboczej analizy wydaje się, że stanowisko można określić, jako gród strażniczy funkcjonujący opodal zbiegu szlaków drożnych z Gdańska, Tczewa i Starogardu przez Gorzędziej w kierunku Prus.

Przeprowadzone badania powierzchniowe w najbliższej okolicy przyniosły odkrycie szeregu nowych stanowisk, w tym osad otwartych z wczesnego średniowiecza /XI-XII w./.

Badania zakończono.

WĄWOLNICA
woj. lubelskie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze

WENECJA GÓRNA, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko "Pole F. Charzewskiego"

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Danuta Piotrowska przy współdziałaniu mgr Wojciecha Piotrowskiego. Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa. /Od wczesnego okresu epoki brązu po wczesne i późne średniowiecze./

Badania były kontynuacją prac rozpoczętych w 1977 r. Wykopy założono w miejscu, gdzie teoretycznie spodziewano się uchwycić skraj osady.

Ogółem odsłonięto 8 obiektów - jamy. Nie znaleziono nic co można byłoby wiązać z pochówkami /w sezonie 1979 odkryto trzy szkielety ludzkie: kobieta, mężczyzna i dziecko/. Materiał wykopaliskowy pochodził bądź z jam produkcyjnych lub mieszkalnych i potwierdził raz jeszcze wielokulturowość stanowiska. Większość materiału ceramicznego, przy stosunkowo ubogim materiale kostnym, chronologicznie mieściła się w szroko pojętych ramach wczesnego średniowiecza. Pozostałe fragmenty naczyń są lużyckie. Obiekty - jamy dostarczyły materiału jednorodnego /jamy 1, 2, 3, 4, 6 - wczesnośredniowieczne, jamy 7, 5, 8 - lużyckie/.

Warunki glebowe i geologiczne potwierdziły doświadczenia ubiegłych sezonów badawczych. Warstwa ziemi ornej we wszystkich wykopach mająca miąższość 25-30 cm albo przechodziła w warstwę kulturową o grubości 35-50 cm /wykop 2/80/ i 20 cm, albo w ogóle nie stwierdzano jej obecności /Wykop 1/80/.

Z zabytków wydzielonych należy wymienić: szydła kościane, rozcieracze kamienne, osetki z drobnoziarnistego piaskowca. Interesujące jest znalezisko glinianej łyżki odlewniczej /Jama 1/80/ złożonej obok kamieni.

Łącznie w ciągu trzech sezonów przebadano 430 m². Wyniki prac wskazują na intensywne zróżnicowanie zasiedlenia północnego brzegu Jeziora Weneckiego.

Prace wykopaliskowe będą kontynuowane.

WILKOWICE, gm. Wartkowie
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Jacek Błaszczuk.
Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej /późny okres lateński/, osada wczesnośredniowieczna /XI-XII w./.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 100 m². W założonym wykopie odkryto jedynie kilka dołków słupowych ułożonych w jednym rzędzie. W zdjętej warstwie wystąpiła licznie ceramika kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego oraz ceramika wczesnośredniowieczna /XI-XII w./.

Badania będą kontynuowane.

WIŚLICA
woj. kieleckie
Stanowisko - grodzisko

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii
Kierownictwo Odnowienia
Zamku Królewskiego
na Wawelu

Badania weryfikacyjne prowadzili mgr mgr Doro-
ta Górna, Joanna Kalaga i Zbigniew Pianow-
ski /autorzy sprawozdania/. Finansował WKZ
w Kielcach. Chronologia: X-XIII/XIV w.